

”
اصل موضوع
این است که
نکند نوجوان
از جوان ایرانی
این دستاورد
دانشمندان
جوانش حس
امید پیدا کند.
اصل درگیری
اینجاست که
جوانه امید
در دل جوان
ایرانی پا نگیرد!

شعله‌ای برافروختند که امروز گرمایش خانواده‌های شهرهای مختلف کشور را دلگرم به لبخند فرزندشان می‌کند؛ سقف رویان در همین حد نماند بلکه این شروع بود؛ شروع دستیابی به دانش سلول بنیادی و دانش شبیه‌سازی و تولد رویانا و بقیه حیوانات شبیه‌سازی شده تا دستیابی و توسعه دانش سلول درمانی همه و همه شعله امید یک مجموعه دانشی ماست که امید به فردای بهتر برای ما می‌دهد.

بیش از صدسال هر آنچه کاتالیست صنعت نفت ما بود وارداتی بود اما در همین یک دهه اخیر جوانان همچون سرور سر صنعت نفت و گاز ما سایه خودکفایی را گستراندند؛ پمپ‌های بزرگ‌ترین پالایشگاه میعانات کشور را آلمانی‌ها ندادند و تبریزی‌ها در شرکت پتکو آن را ساختند و... قصه امید قصه بلندی است که هزاران قصه در دل خود دارد از فناوری پیشرفته توربین گازی مپنا با ده‌ها نیروگاه برقش در ایران و منطقه و از بنزین ستاره خلیج فارس و فازهای عسلویه بگیر بیا تا پای دستگاه شتاب‌دهنده خطی درمان سرطان بهیار صنعت و پنجه‌های کربنی آن یکی برای معلولین در اصفهان تا ونتیلاتور و مانیتور علائم حیاتی و دستگاه همودیالیز شرکت‌هایی که مدیرانش رزمنده‌های دیروز بودند تا آن دو جوان مشهدی در آهار که کاری کردند کارستان در انرژی کشور و منطقه تا همین ربات جراحی سینا که تا شرق دور رفته و خودی را خوشحال می‌کند از دستاورد دانشمندان ایرانی و خناس و ضد ایرانی را نگران می‌کند که برنامه تولید کند که آیا اندونزی پولش را داده است یا نه که خدایی نکرده رقیبی برای ربات جراحی داوینچی درست نشود.

اصل موضوع این است که نکند نوجوان و جوان ایرانی از این دستاورد دانشمندان جوانش حس امید پیدا کند. اصل درگیری اینجاست که جوانه امید در دل جوان ایرانی پا نگیرد!

آینه‌گی کنیم برای خودملت.
در هجمه نامردها که علقه‌ای به این خاک و سرنوشت مردمانش ندارند. امید داشتن یعنی یک ملت روزگاری شروع به ورود به صنعت ماهواره کرد دقیقاً وقتی که دانشمندان جوانش ماهواره را از نزدیک هم ندیده بودند! حتی در آن اوایل طی پروژه مشترک با کشور صاحب فناوری به آن‌ها اجازه دست زدن به ماهواره را هم نداده بودند می‌ترسیدند جوان‌های ما متوجه آلیاژ محصول‌های تکشان بشویم! اما کمتر از یک دهه بعد میان بهت جهانیان ایران ماهواره بر امید یک ملت را به فضا برد و شروعی شد برای یک راه پرافتخار... امید داشتن ما این‌طور قوت گرفت که تا اوایل همین دهه هفتاد خانواده‌های ایرانی که بچه دار نمی‌شدند با ارز دولتی راهی انگلیس می‌شدند برای درمان و ده‌ها هزار خانواده دیگر قید این درمان را به خاطر هزینه بالا می‌زدند؛ اما یک دهه بعد جوانان نخیه زیر یک سقف ساختمان کوچک

